

[Poul Møller.]

behandlinger, at altså den reelle afgørelse ikke skal være truffet forinden under en udvalgsforhandling. Men det er ikke tilfældet. Det er ikke tilfældet, når vi kommer ind på de ulovbestemte tillægsbevillingers område, og dér kan man ikke se bort fra, at når et udvalg i et demokrati får en sådan beføjelse, har det fået en beføjelse, som i virkeligheden tilhører hele lovgivningsmagten, og en beføjelse, som ifølge grundloven vedrører hele befolkningen. Det er en af demokratiets grundideer, at lovgivningsvirksomheden er offentlig, at hvert eneste menneske kan blive gjort bekendt med partiernes stilling, de valgte stilling til de forslag, der bliver fremført, og at der kan finde en fri, offentlig debat sted om de forslag og bevillinger, lovgivningsmagten skal tiltræde eller afvise. Det er en af demokratiets bærende grundideer, og jeg er derfor på dette område ikke enig med det ærede medlem hr. Thestrup, som jeg iøvrigt i de fleste andre henseender er enig med.

Jeg beder om, at man virkelig overvejer så meget som muligt at fremme sagen med behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget, og at man stadig overvejer den tanke, at når finansudvalget påtager sig den reelle lovgivningsmyndighed, må dets døre være åbne for offentligheden. Jeg mener, at når finansudvalget drøfter disse ting, som hører denne sal til, men hvis behandling man af praktiske grunde koncentrerer i en drøftelse mellem 17 mennesker i stedet for mellem 179, må dørene lukkes op for den offentlighed, som har ret til at have indseende med, hvorledes man stiller sig overfor bevillinger, ofte af betragtelige beløb.

Jeg har set i bladet „Journalisten“, i et nummer, der er udkommet for få dage siden, at man fra alle politiske sider i anledning af Journalistforbundets 50 års fødselsdag den 11. december roser pressens bedømmelse og behandling af de politiske sager og fremhæver, at der er det mest glimrende samarbejde mellem presse og lovgivningsmagt. Den højtærede formand udtrykker

blandt andre dette i meget smukke ord og bringer en hilsen og hyldest til den danske presse. Jeg synes, det ville være rigtigt, om folketinget benyttede den københavnske journalistsammenslutnings 50 års dag til at beslutte sig til at give dansk presse den gave, som den i dag mest af alt attrår, nemlig at finansudvalgets forhandlinger bliver offentlige, således at når lovgivningsmagten koncentrerer i finansudvalget, og når udvalget lovgiver på forventet tillægsbevilling, har offentligheden indseende med dets arbejde.

Peter Jørgensen: For kort tid siden henvendte tilsynsrådet for statens sindssygehospitaler sig til regeringen for at søge bevillingerne til modernisering og nybyggeri øget efter den kraftige nedskæring, der fandt sted i juni i år på grund af den almindelige økonomiske situation. Når tilsynsrådet retter henvendelse til regeringen, er årsagen først og fremmest den, at vi ved selvsyn har gjort os bekendt med de herskende forhold indenfor vort sindssygevæsen, og det er vor bestemte opfattelse, at en ny tilsidesættelse eller udskydelse af byggeriet er aldeles uforsvarlig. I vor skrivelse har vi peget på de aldeles presserende opgaver, der trænger sig på, nemlig indretningen af de nye hospitaler i Glostrup og Brønderslev samt de nye plejehjem i Ballerup og Viborg. Jeg beklager, at oprettelsen af den børnepsykiatriske afdeling ved sindssygehospitalet i Aarhus er blevet udskudt på ubestemt tid. Disse opgaver skal løses, før vi kan gå i gang med modernisering af de gamle hospitaler, hvoraf nogle er mere end 100 år gamle og overhovedet ikke egner sig til at være virkelige behandlingsafdelinger på de felter, der her er tale om.

Der er i de sidste 15—20 år foregået en udvikling på psykiatriens område, som fuldtud står mål med udviklingen på alle områder indenfor vort sundhedsvæsen og indenfor lægevidenskaben. Tidligere skulle patienterne på et sindssygehospital bare opbevares; i dag er helbredelsesprocenten